

результатів та захист проєкту, його оцінка, визначення перспектив подальшої дослідницької діяльності.

Список використаних джерел:

4. Брюханова Н. О. Основи педагогічного проєктування в інженерно-педагогічній освіті: Монографія. УПА–Харків, 2010. 438 с.
5. Данченко О. Б. Аналіз ризиків освітніх проєктів // Матеріали VIII міжнар. наук.-практ. конф. «Управління проєктами: стан та перспективи». Миколаїв, 2012. С. 58–59.
6. Деркач Т. М. Теоретичні та методичні основи підготовки майбутніх фахівців хімічних спеціальностей засобами інформаційних технологій: моногр. Дніпропетровськ, 2013. 320 с.
7. Метод проєктів: традиції, перспективи, життєві результати: практико-орієнтований збірник / [наук. ред. І. Єрмаков]. Київ, 2003. 500 с.
8. Нова Українська Школа. URL: <https://mon.gov.ua/storage/app/media/zagalna%20serednya/nova-ukrainska-shkola-compressed.pdf>.
9. Рыбина О. Проектная деятельность. Лучшие страницы педагогической прессы. 2001. № 1. С. 46–49.

Литовченко Віктор

к.філос.н., доцент

ВП НУБіП України «Ніжинський агротехнічний інститут»

м. Ніжин

Україна

ДІДЖИТАЛІЗАЦІЯ В ОСВІТІ: ПЕРЕСТОРОГИ ПРИ ВПРОВАДЖЕННІ

Освіта, як одна з найважливіших складових розвитку суспільства має оперативно реагувати на всі сторони суспільного розвитку людства, швидко відгукуватися на проблеми й глобалізаційні виклики. 12 березня 2020 року всі навчальні заклади освіти припинили свою діяльність через епідемію коронавірусної інфекції (COVID-19). З метою недопущення зриву освітнього процесу загалом Міністерство освіти і науки підготувало відповідні зміни для тих, хто надає освітні послуги й навчається в умовах карантину до 22 червня 2020 року. Суть цих змін, в загальному, можна звести до двох положень:

1. навчально-виховний процес проходить в дистанційній формі;
2. навчально-виховний реалізується за допомогою сучасних цифрових технологій, які в науковій літературі визначаються як «діджиталізація».

В широкому розумінні слова діджиталізація – це заснований на можливостях сучасної ІТ-індустрії процес застосування суб'єктами господарювання інформаційно-комунікаційних технологій для досягнення мети господарської діяльності, спрямований на зміну існуючих господарських відносин шляхом їх діджиталізації; сукупність актів реалізації діджиталізованих об'єктів для досягнення цілей господарської діяльності, що розглядаються в їх єдності та пов'язані з формуванням нової форми господарських відносин – цифрової. Простіше кажучи, діджиталізація в освіті – це засіб досягнення навально-виховних цілей в різних закладах освіти.

Разом тим, форсована діджиталізація освітнього простору закладає ряд пересторог, які можуть негативно вплинути на діяльність навчального закладу в майбутньому. Спробуємо лаконічно визначити побоювання прискореного використання інноваційних інформаційних технологій.

Будь-який навчальний процес регламентується нормативними документами. Тому перехід на дистанційне навчання змушує до перегляду ледь не всієї документації навчального закладу й зведення його до єдиного стандарту на рівні держави. Сюди має входити детальний опис різного виду робіт, строки їх виконання, звітності, перегляд посадових інструкцій та інше.

Аналіз дистанційної освітньої діяльності має бути зосереджений на отриманні конкретних, видимих наслідків. Останні, в свою чергу, мають зіставлятися, порівнюватися з соціальними вимогами сьогодення, актуальністю та практичністю.

Варто пам'ятати, що нові освітні виклики зададуть й моделювання нових еталонних результатів, яких очікують у наслідок перетворення педагогічної практики. Тут варто очікувати прогнозований дисонанс результатів педагогічної діяльності, адже навчання через інтернет й безпосередньо у класі має суттєві відмінності. Водночас не заперечуємо, що подібна переміна має як свої переваги так і недоліки.

Перехід на нові освітні можливості змушує до нового пошуку ідей, рекомендацій, що можуть бути впроваджені. В цьому контексті важливим буде вироблення алгоритму для оптимального поєднання старого й нового, дієвого й незвіданого, перевіреного й нового неосвоєного. Чи зможуть знані педагоги сучасності перейти в новий формат, а сучасні діти, батьки, суспільство належним чином сприйняти його?

Сучасні глобалізаційні виклики спонукають до розроблення комплексної програми, яка охоплює закономірності впровадження нового, а з ним – відбір дидактичних, матеріальних, інформаційних, організаторських засобів тощо. Завдання не з простих, адже рівень сучасного забезпечення освітнього процесу новинками ІТ-індустрії далекий від завершення не дивлячись вже на технічне забезпечення самих учасників освітнього процесу, якість мобільного зв'язку в окремих регіонах.

На порядок денний висувається також теоретична, методична, психологічна підготовка учасників впровадження нового. Вона має бути реалізована в найкоротшій перспективі й будуватися на принципах доступності, відкритості, гуманізму, науковості, безперервності. Зазначені принципи були відомі й застосовувалися раніше, але за нових реалій сьогодення потребують певного переосмислення, оновлення, доповнення.

З огляду на невідворотність пандемічних викликів у майбутньому, нинішній досвід впровадження дистанційних технологій дає можливість зробити висновок про те, що діджиталізація є невідворотною формою розвитку сфери освіти в майбутньому й покликана стати чи не основним механізмом, який визначатиме її якість та якість освіти в цілому. У зв'язку з цим, особливого значення набуває цивілізований діалог всіх учасників освітнього процесу із залученням експертів, науковців, громадських активістів. Зазначені вище перестороги не є неподоланними, але в ряді випадків можуть слугувати гальмом для отримання сучасної освіти.

Список використаних джерел

1. Грицюк О.С. Інформаційні технології в українській освіті: шляхи впровадження світового досвіду // Вісник КрНУ імені Михайла острогоградського. Випуск 2/2018 (109). – Частина 2. – С. 15-20.
2. Осадчий В.В., Осадча К.П. Сучасні реалії і тенденції розвитку інформаційно-комунікаційних технологій в освіті // Інформаційні технології і засоби навчання. – 2015. – Том 48. – Вип. 4. – С. 47-57.
3. Тетерятник Б.С. Діджиталізація та діджиталізація в контексті віртуальної господарської діяльності // Інноваційна система та інформаційні технології в сучасній науці. Харків: Право, 2017. – С. 180-184.

Падалка Сергій Семенович,
доктор історичних наук, професор,
провідний науковий співробітник відділу новітньої історії та політики
Інститут історії України НАН України,
м. Київ
Україна

АГРАРНА ОСВІТА УКРАЇНИ ЗА УМОВ ТРУДНОЩІВ ІНСТИТУЦІЙНИХ ТА ІННОВАЦІЙНИХ ТРАНСФОРМАЦІЙ: ІСТОРИЧНИЙ ЗРІЗ 1990 – 2000 – Х РОКІВ

Аграрна освіта України впродовж тривалого періоду нагромаджувала кадровий та інституційний потенціал та загалом забезпечувала потреби